

РЕШЕНИЕ

№ 7849

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10007** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., подадена чрез пълномощник – юристконсулт Г., срещу решение № 259 от 19.07.2021 г., постановено по наказателно-административен характер дело (нахд) № 6852/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 96 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 569294-F589695/02.04.2021 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на [фирма] са наложени „имуществени санкции“ в общ размер на 95 500 лева (или по 500 лв. всяка), за неподадени декларации образец 1 за месец февруари 2020г. за общо 191 лица, всяко от тях посочено поименно в НП, на основание чл. 355, ал. 1, предложение 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение на чл. чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО вр. чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата).

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорват се изводите на въззивната инстанция, че от

съдържанието на НП не ставало ясно каква е волята на административнонаказващия орган – дали е да наложи една санкция или отделна санкция за всяко отделно нарушение. Поддържа се, че доказателствата по делото безспорно установяват факта на неподадени данни с Декларация обр.1 за месец декември 2020г. за наетите 191 броя лица по трудово правоотношение, които лица са посочени в АУАН и в НП с достатъчно индивидуализиращи ги данни и за които дружеството, като работодател и осигурител, е било длъжно в срок до 25.01.2021г. да подаде декларация обр.1 за всяко от лицата. Цитира се съдържанието на обстоятелствената част на АУАН и на НП, от която става ясно, че „ не са подадени дължимите данни с декларация обр.1 за месец декември 2020г. за наетите лица по трудови правоотношения, както следва“ – с поименно изброяване на лицата. С така посоченото, според касатора, е несъмнено, че дружеството се сакционира за нарушения, за които са наложени 191 имуществени санкции по 500 лв. всяка, като по отношение на сумата от 95 500 лв. е пояснено, че тя представлява сбор от „191 имуществени санкции по 500 лв. всяка“. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на наказателното постановление. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Г., който поддържа касационната жалба

Ответникът по касационната жалба не се явява и представлява. В становище по касационната жалба, се твърди законосъобразност на решението на СРС, с искане да бъде оставено в сила. Поддържа, че са налице констатираните неточности и съществени процесуални нарушения в АУАН и в НП.

Представителят на СГП счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите по спора. От показанията на свидетелката Т. - М. и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че в края на месец януари 2021г. - началото на месец февруари 2021 г. св.Т. - М. извършила проверка на място в офиса на [фирма], В информационната ситема на НАП и в изискани и представени по електронна поща документи от дружеството, при която било установено, че дружеството не е подавало данни с декларация образец 1 за всички наети 191 лица по трудово правоотношение, за месец декември 2020г.

За констатираното нарушение от св.Т. - М. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № F 589695/11.02.2021г. , за зивършено нарушение по чл.5 ал.4 т.1 от КСО вр. с чл.4 ал.1 т.1 б.А от Наредба № Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите и осигурените при тях лица , както и от самоосигуряващите се лица.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП, с което за посоченото нарушение, извършено на 26.01.2021г., установено на 02.02.2021г. на [фирма] е наложена имуществена санкция от 95 500 лв., на основание чл.355 ал.1 предл.2 от КСО - 191 имуществени санкции по 500 лв.всяка за неподадени декларации образец 1

за периода м.12.2020г. за общо 191 лица.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил извод за издаването на АУАН и на НП от компетентен орган, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с допуснатата техническа грешка при посочване на датата на установяване на нарушението / 12.02.2021г. /, като е приел, че дори и датата да е 02.02.2021г., респ. и 26.01.2021г., АУАН е съставен в сроковете по чл.34 ал.1 от ЗАНН.

Приел е, че лицата, по отношение на които не са подадени декларации обр.1, са индивидуализирани ясно в достатъчна степен, независимо че са посочени с две имена и непълно ЕГН, доколкото същите могат да се установяват и по двете си имена, като работили през м.12.2020г. в дружеството.

Въззивният съд е приел за установено и, че дружеството е осъществило състава на 191 административни нарушения по чл.5 ал.4 т.1 от ксо вр. с чл.4 ал.1 т.1 б.а от Наредба № Н-13 17.12.2019г., както и че същото е следвало да подаде до 25.01.2021г. 191 бр.декларации обр.1 за всяко от посочените в АУАН и в НП лица. Като е подало декларациите за тези лица на различни дати през м.04.2021г. и на 05.05.2021г. дружеството е осъществила вече посочения състав на административно нарушение.

За да отмени НП СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаването на НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, позававайки се на чл.18 от ЗАНН, съгласно която норма, когато една лице извърши няколко отделни нарушения, следва да изтърпи наказание поотделно за всяко от тях. В тази връзка въззивният съд е приел, че не може да се установи каква е конкретната воля на актосъставителя и на административно наказващия орган, тълкувайки граматически съдържанието на АУАН и на НП - дали дружеството е осъществило само едно административно нарушение по отношение на всички 191 лица или е осъществило 191 отделни нарушения. За да достигне да този извод СРС е цитирал посочването в АУАН и в НП на думата "нарушение" / членувано или не/, в единствено число, извеждайки извод, че се касае за едно нарушение. В допълнение е посочил, че в диспозитива на НП е наложена имуществена санкция от 95 500 лв., от което отново не ставала ясно волята на административнонаказващия орган. Неяснотата се задълбочавала и от липсата на отделни пунктове в диспозитива на НП за налагане на имуществена санкция на всяко от 191 лица. По този начин е била допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване на правото на защита на наказаното лице.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на пълномощника на касатора на 26.07.2021 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 06.08.2021 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства и събрал необходимите за изясняването им писмени и гласни доказателства. Въз основа на

анализа им, поотделно и в тяхната съвкупност, е извел обосновани изводи, които касационната инстанция напълно споделя по отношение на компетентността на органите, издали АУАН и НП, мястото и датата на извършеното нарушение, времето на установяването му и издаването на АУАН в срока по чл.34 ал.1 от ЗАНН.

Касационната инстанция намира изводите на СРС по отношение на неяснотите в съдържанието на АУАН и НП, за необосновани. АУАН и НП са съставени, съгласно изискванията на ЗАНН. В тази връзка съдът отбелязва, че фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Правилно е констатирано от въззивния съд осъществяването на състава на административното нарушение по чл.5 ал.4 т.1 от КСО във вр. с чл.4 ал.1 т.1 б.А от вече посочената Наредба № Н-13/2019г., въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства.

Настоящият съдебен състав споделя доводите в касационната жалба за липса на допуснато същедствено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното дружество при описание на нарушението (нарушенията), както и в диспозитива на НП, по следните съображения.

Не е спорно, че доколкото в случая дружеството не е подало 191 броя декларации, действително се касае за 191 отделни деяния, осъществяващи самостоятелен състав на различни по вид административни нарушения. В случая органът е посочил в АУАН и НП, че налага на дружеството имуществена санкция в размер на 95 500 лв. или 191 имуществени санкции по 500 лв. всяка, за неподадени декларации обр. 1 за периода м.12.2020 г. за общо 191 лица. Този начин на съставяне на НП недвусмислено и ясно установява, както броя на наложените имуществени санкции, така и броя на лицата, по отношение на неподаването на декларации обр.1 за м.12.2020г. те са наложени, както и че сумата от 95 500 лв. не е отделна имуществена санкция, а сбор от 191 бр. отделни имуществени санкции по 500 лв. всяка. Действително, възможен е бил и практическия подход по посочването в отделен пункт на 191 наложени имуществени санкции, което не би внесло допълнителна яснота, а единствено увеличило обема на НП.

Съществено в случая е, че логическото тълкуване на изложеното в НП и в АУАН и доказателствата по делото, както и възприетата съобразно тях фактическа обстановка, не препятстват правото на санкционираното дружество да узнае какво и колко административния нарушения е извършило и за колко административния нарушения, в какъв размер, на какво основание и каква санкция му е наложена.

Разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредбата установяват ежемесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр.1 до 25-то число на следващия месец, за който се отнасят данните. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие.

Срокът за подаване на декларация – обр. 1 е законоустановен. Както вече бе посочено - правилно административно наказващият орган е посочил срока, до който е следвало да бъдат подадени декларации за посочените в АУАН и в НП лица, които касационната инстанция намира за достатъчно ясно индивидуализирани в АУАН и НП. Следователно не е накърнено правото на защита на сочения за нарушител да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение.

Неизпълнението на това задължението за подаване на декларация обр.1 е достатъчно

основание за ангажиране на отговорността на ответника по касация по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. В АУАН и НП фактическата обстановка е подробно и недвусмислено описана, както и съдържат всички задължителни реквизити, изисквани по закон, за да може съответният акт да породи целените правни последици.

По отношение на размера на санкциите, доколкото са в предвидения от закона минимален размер, те са правилно определени.

В допълнение, касационната инстанция намира, че е спазен срока за съставяне на АУАН. Датата на установяване на нарушението е 02.02.2021г., доколкото тогава, вследствие извършена проверка в дружеството, са установени обстоятелствата относими към състава на извършеното нарушение и изготвена покана от същата дата до представляващия дружеството във вр. с неподадени данни с декларации обр.1 за всички наети лица за периода м.09-м.12.2020г., да се яви за съставяне на АУАН, т.е. обстоятелства за извършеното нарушение са станали известни в пълнота на административнонаказващия орган на 02.02..2021г., при което АУАН, съставен на 11.02.2021г. е в 3-месечния срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН.

С оглед на изложеното и предвид обхвата на проверката, дължимата от касационната инстанция, при наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, решението на Софийския районен съд следва да бъде отменено и постановено решение, с което се потвърди НП..

При този изход на спора на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение от по 120 лв. за въззивната и за настоящата нистанция, или в размер общо от 240 лв.

Предвид това и на основание чл. 221 ал.2 пр.2 и чл.22 ал.1 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. - град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 259 от 19.07.2021 г., постановено по наказателно-административен характер дело № 6852/2021 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 9б състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 569294-F589695/ 02.04.2021 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на [фирма] са наложени „имуществени санкции“ в общ размер на 95 500 лева - 191 имуществени санкции по 500 лв. всяка, за неподадени декларации образец 1 за месец декември 2020г. за общо 191 лица, всяко от тях посочено поименно в НП, на основание чл. 355, ал. 1, предложение 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение на чл. чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО вр. чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство пред Административен съд София - град и пред Софийски районен съд в размер общо на 240 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

